

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYERA LITEWSKIEGO N° 12.

Wilno dnia 27 stycznia v. s. 1828 roku.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

Względem wypłacania pensyi za dwa albo więcej obowiązków.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów słuchali sprawy, na przedstawienie P. Sprawującego obowiązek Kontrolera Państwa, względem wypłacania, podług ukazu 31 stycznia 1823 roku, pensyi urzędnikom, naznaczanym do pełnienia obowiązków na wakujące miejsca. Przy czém słuchali ścigających się do tej rzeczy praw, z których w Naywyższym Reskrypcie wyszłym 21 grudnia 1815 roku, na imie zmarłego Jenerał-Feldmarszałka Xiążęcia Sałtykowa, między innemi w drugim punkcie rozkazano: „jeśli podług uwagi JEGO CESARSKIEY MOSCI, albo ze szczególnego polecenia Zwierzchności, Urzędnik, mający pensyą przyjmował nowy obowiązek, do którego przywiązana osobna pensya, albo stołowe lub kwaterowe pieniądze, wtedy onych nie wypłacać jemu bez Imiennego ukazu za Naywyższem podpisaniem.” Rozkazali: Zgodnie z przedstawieniem P. Sprawującego obowiązek Kontrolera Państwa, wszystkim PP. Ministrom, Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Jenerał-Gubernatorom i Wojennym-Gubernatorom zarządzającym sprawami cywilnymi, również wszystkim Gubernialnym i Obwodowym Rządom, Izbom i Expedycjom Skarbowym i miejscom urzędowym dać wiedzieć, iż ukaz 31 stycznia 1823 roku, nie ma być brany na rozwiązanie względem wypłacania pensyi za dwa albo więcej obowiązków, i że odtąd na przyszłość w stosowaniu pensyi do dwóch i więcej miejsc, należy postępować podług 2go punktu Naywyższego Reskryptu, danego 21 grudnia 1815 roku, na imie zmarłego Jenerał-Feldmarszałka Xiążęcia Sałtykowa. A zaś do Nayświętszego Rządzącego Senatu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnych ich Zebrań przestać uwiadomienia. 1 listopada 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentów.)

O zabronieniu wprowadzania do miast trunków, dla zakonników znajdujących się w klasztorach.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI Rządzący Senat z przyczyny zapytania Mińskiego Gubernialnego Rządu: czy można dozwalać przywozu do miast dla zakonników, znajdujących się w klasztorach, z majątków, należących do Grekorossyjskiego duchowieństwa, słodkich wódek, naliwek i piwa, robionych i pędzonych w tych majątkach, i czy powinny te klasztory za wprowadzanie do miast piwa, robionego w ich majątkach, na domowy ich rozchód, płacić na rzecz dzierżawcy trunkowych poborów akcyzę, albo też może się rozciągać i na nich uwaga pod 11 § warunków na trunkowy od 1823 do 1827 roku odkup w Małorossyjskich i Zachodnich guberniach, względem Katolickich i Uniackich klasztorów? Rozkazali: Ponieważ zapytanie Mińskiego Gubernialnego Rządu, odnosi się do przywozu do miast dla zakonników, znajdujących się w klasztorach, z majątków należących do Grekorossyjskiego

duchowieństwa, słodkich wódek, naliwek i piwa, robionych i pędzonych w tych majątkach, rozwiązane przez nastąpienie w Nayświętszym Rządzącym Synodzie postanowienie 13. kwietnia tegoż roku, iż w Małorossyjskich i Zachodnich guberniach, w liczbie których znajduje się i Mińska, nie może być pozwolone wprowadzanie do miast dla zakonników, w klasztorach znajdujących się, słodkich wódek, naliwek i piwa, i że podług tego zakonnicy, żyjący w Grekorossyjskich klasztorach, znajdujących się w miastach i Grekorossyjskie duchowieństwo, powinny na swój rozchód kupować trunki u odkupczyków; zatem dla należytego podług tego wypełnienia zalecić przez Senat Mińskiemu Gubernialnemu Rządowi przez ukaz, również przez ukaz, dać wiedzieć Ministrowi Skarbu, a dla jednostajnego wypełnienia, dalszym Gubernialnym Rządom uprzywilejowanych gubernij. Listopada 7 dnia 1827 roku (Z Igo Departamentu.)

Względem sprzedaży majątków sekwestrowanych za dług Bankowi Handlowemu, chociaż ostatnia cena była niższa od oceny i o dalsz.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów słuchali przedstawienia przez Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, P. Radcę Taynego, Senatora i Kawalera Xiążęcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa dla należytego wypełnienia kopii opinii Rady Państwa, następującej treści: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, zawierające w sobie pytanie: czy można przedawać majątki, sekwestrowane za długi Bankowi Handlowemu, niżej ocenienia, i zważywszy, iż istniejące prawo nie przedawać majątków niżej ocenienia, po większej części, przewlekając sprzedaż, obraca się w większą uciążliwość dla dłużników, obowiązanych odpowiadać znacznymi procentami, wzrastającymi z przedłużeniem czasu, i na ściśnienie obrotów Banku Handlowego, któryto przewłoka tém jeszcze szkodliwsza, że majątki przedawane za długi Handlowego Banku, są tego rodzaju, iż, im dłużej zostają one bez gospodarskiego dozoru, tém więcej mogą przechodzić do upadku, i tém więcej tracić na swojej wartości i cenie; znalazła przy tém potrzebnym dla większego ochronienia pożytków Handlowego Banku, postanowić niektóre środki ostrożności, i na skutek tego postanowiła: 1.) majątki przedawane za długi Bankowi Handlowemu i jego Kantorom, mogą być po pierwszych targach utwierdzone dla nabywców, chociażby ostatnia cena za nie dawana, była niższa od uczynionego tych majątków ocenienia, jeżeli miejsce, na rzecz którego sprzedaż ta czynić się będzie, na to się zgodzi; 2.) Lecz w zdarzeniu, kiedy dawana za majątek cena, niżej ocenienia, i Bank Handlowy albo Kantor będą żądali, ażeby nanowo odbyły się targi; wtedy na to żądanie ponowić je; jednak to powtórne działanie powinno już być ostatecznem. „Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOSCI ręką napisano; „Ma być

podług tego. Sankt-Petersburg 2 listopada 1827. Rozkazali: o wyżej pomienionej N a y w y ż e y utwierdzonej opinii Rady Państwa posłać do wszystkich Urzędowych miejsc i osób, dla należytego, do kogo co z nich odnosić się będzie, wiadomości i wypełnienia, ukazy; a do Najsławniejszego Rządzącego Synodu, do Sanktpetersburskich i Moskiewskich Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnego Zebrania Moskiewskich Departamentów, przesać uwiadomienia. Listopada 23 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentów).

O rozwiązaniu: iż dzierżawcy poczt, żydzi, mogą mieszkać w tych miejscach, gdzie są ustanowione pocztowe stacye, ale nie w tych domach, gdzie się one mieszczą.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat słuchali raportu Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych, iż Rządzący Senat przy ukazie 21 marca teraźniejszego roku przesał do niego na rozpatrzenie i wniosek prośbę Czernihowskich żydów, kupców zgiej gildy: Salomona Łazarewa i Litmana Feygina, w której oni wyrażają, iż przez N a y w y ż e y potwierdzone 22 maja 1826 roku postanowienie Komitetu PP. Ministrów, chociaż pozwolono żydom brać przez licytację pocztowe stacye; ale jednak zabroniono im mieszkać w tych domach, gdzie umieszczone są te stacye, i że w niektórych miejscach Małorossyjskich Gubernij, znajdujących się w ich dzierżawie pocztowe konie, wzięte przez nich za kontraktami jeszcze przed wydaniem tego postanowienia, lekając się więc, ażeby w zdarzeniu rozciągnięcia pomienionego postanowienia, nie było im samym, albo ich umocowanym, zabroniono mieszkać, nie tylko w tym domu, w którym mieści się pocztowa stacya, ale nawet w tym samym miejscu, w którym się znajduje owa stacya, proszą o uczynienie zalecenia Zwierzchności Gubernialnej tych Gubernij, gdzie pozwolono żydom stałe mieszkanie, ażeby tym z nich, którzy już wzięli, albo którzy jeszcze wezmą z licytacji lub przelewem od innych osób pocztowe konie, nie było bróhno mieć pomieszkanie dla dozoru koni, dla przygotowania furażu, i dla zachowania od uszczerbku swojej własności, w domach oddzielnych, od pomieszczenia przez pocztowe stacye zajmowanego, znajdujących się w tym mieście, miasteczku, albo wsi, gdzie ustanowiona stacya. Otrzymał przez P. Zarządzającego Ministerium Spraw Wewnętrznych od Małorossyjskiego Wojennego Gubernatora potrzebne do rozpatrzenia tej prośby wiadomości, wyrażają: 1) iż w miesiącu lutym 1826 roku niektóre pocztowe stacye w Czernihowskiej Gubernii oddane z licytacji w trzyletnią dzierżawę od 1827 roku różnym żydom, w tej liczbie i jednemu z prośzących, a mianowicie Litmanowi Feyginowi, i że na tę dzierżawę, zawarte są z nimi stosowne kontrakta. 2) Iż w kontraktach tych, na mocy uprzednio ustanowionych, i przy odbywaniu targów przez żądających przyjętych warunków, przyłączona jedna stacya, której dzierżawcy poczt, albo kto z ich strony będzie się znajdował na stacyi, obowiązali się wypełniać w całej ścisłości wszystkie wyszłe do pomienionych licytacji i nadal mające wyszłe od wyższej Zwierzchności zalecenia, względem pocztowych stacyi, ich utrzymywania, przestrzegania porządku w dawaniu koni przejeżdżającym osobom, i w innych tym podobnych przedmiotach; i nakoniec. 3) Iż na skutek N a y w y ż e y potwierdzonego 22 maja 1826 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, ogłoszonego przez Rządzący Senat 28 lipca tegoż 1826 roku, względem zaprzeczenia dzierżawcom poczt żydom mieć pomieszkanie w tym domu, gdzie umieszczona pocztowa stacya, zrobiono przez Małorossyjskiego Wojennego Gubernatora w poruczonych jemu Guberniach należyte rozporządzenie, względem zobowiązania pomienionych dzierżawców poczt przez rewersa do nieodmiennego wypełnienia tego postanowienia.

Po otrzymaniu od Jenerał-adjutanta Xiążęcia Reppina tych wiadomości, tenże Zarządzający Ministerium spraw wewnętrznych podawał okoliczności tej rzeczy na uwagę CESARZEWICZA JEGO GOMOŚCI WIELKIEGO XIĄŻĘCIA KONSTANTEGO PAWŁOWICZA. JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ, porównawszy prośby żydów Łazarewa i Feygina z N a y w y ż e y potwierdżonym 22 maja 1826 postanowieniem Komitetu PP. Ministrów, raczył znaydować: a) iż postanowienie to nie może naruszyć mocy kontraktów, zawartych już z żydami przed jego ogłoszeniem, zatem, na ośnwie ogólnych praw, wszelki kontrakt wypełnia się święcie i nienaruszenie i b.) A że przez pomienione postanowienie Komitetu PP. Ministrów niewzbrania się żydom mieszkać w oddzielnych domach na stacyach pocztowych, ustanowionych w tych guberniach, gdzie podług powszechnych prawideł pozwolone ludziom tym stałe mieszkanie: zatem podług opinii JEGO WYSOKOŚCI nie ma przeszkody, w pozwoleniu żydom, którzy wezmą z licytacji, albo przelewem od innych osób, utrzymywanie pocztowych koni, mieszkać dla bliższego nad nimi dozoru w domach, oddzielnych od pomieszczenia, przez stacye pocztowe zajmowanego, z tém jednak, a żeby pod tym pozorem nie przebywali oni w samym pocztowym domu i nie używali do usług swoich Chrześcian, i a żeby dzierżawcy poczt żydzi, nie umieszczali w tych domach ze strony swojej żydów, i nie przeznaczali ich ani na pocztowych smotrytelów i pisarzów, ani nawet na pocztarzów czyli woźnicy. Tenże Zarządzający Ministerium spraw wewnętrznych zgadzając się zupełnie z tém postanowieniem JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, i mniemając na ośnwie jego dozwolić tak prośzącym Łazarewowi i Feyginowi, jak i drugim podobnym im dzierżawcom poczt żydom, albo ich umocowanym, mieszkać w tych miejscach, gdzie są wzięte przez nich w dzierżawę pocztowe stacye, ale tylko w oddzielnych domach od pomieszczeń, przez stacye zajmowanych, przedstawił to, na rozpatrzenie, Rządzącego Senatu. *Przy czém słuchano przestaney przy tém sprawki.* Rozkazali: Ponieważ postanowieniem Komitetu PP. Ministrów dnia 22 maja 1826 roku N a y w y ż e y utwierdżonym, zabroniono żydom, którzy wzięli z licytacji w dzierżawę pocztowe stacye, mieszkać tylko w tych domach, gdzie ustanowione te stacye, lecz o tém, a żeby oni albo ich umocowani nie mogli mieszkać w tych miejscach, gdzie są wzięte przez nich z licytacji, albo przelewem, od innych osób, w dzierżawę pocztowe stacye nie powiedziano; przeto dla zapobieżenia mogącym zayść w tém zdarzeniu wątpliwości, Rządzący Senat zgodnie z wnioskiem JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA i WIELKIEGO XIĄŻĘCIA KONSTANTEGO PAWŁOWICZA i z opinią Zarządzającego Ministerium spraw Wewnętrznych, podaje: dozwolić żydom, albo ich umocowanym, którzy wzięli, albo później wezmą z licytacji, albo przelewem od innych osób w dzierżawę pocztowe konie, mieć dla bliższego około nich dozoru pomieszkanie w tych miejscach, gdzie znajdujących się wzięte przez nich stacye pocztowe, ale tylko w oddzielnych domach od pomieszczeń, przez stacye zajmowanych, i z tém, a żeby oni pod tym pozorem nie przebywali w samym pocztowym domu, nie używali do usług swoich Chrześcian, nie umieszczali w tych domach ze swojej strony żydów, i nie przeznaczali ich ani na pocztowych smotrytelów i pisarzów, ani też na pocztarzów, czyli woźnicy. I o tém Rządom Gubernialnym i Skarbowym Izdom tych gubernij, w których stałe pomieszkanie żydom jest pozwolone, zalecić przez ukazy, również przez ukazy dać wiedzieć Główne naczelnictwo nad Departamentem Pocztowym mającemu, Ministrowi Skarbu i Zarządzającemu Ministerium spraw Wewnętrznych; do wszystkich zaś Departamentów Rządzącego Senatu przesać uwiadomienia. Listopada 24 dnia 1827 roku. (z 1go Departamentu).

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.